

Odszedł od nas **Prof. dr hab. inż. Józef Kędzia**

Jego dorobek naukowy cieszył się dużym uznaniem zarówno w kraju jak również za granicą, praktycznie całe życie zawodowe związał z Politechniką Opolską: prof. dr hab. inż. Józef Kędzia zmarł 29 lipca 2023 r. Miał 83 lata.

Pan Profesor Józef Kędzia urodził się 21 maja 1940r. w Kiełpiniu. Studia wyższe ukończył na Politechnice Wrocławskiej w roku 1963, gdzie następnie podjął pracę na stanowisku asystenta, brniąc pracę doktorską w 1972r.

W nowo utworzonej Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu, Pan Profesor rozpoczął pracę na stanowisku adiunkta w 1975 roku. W 1991 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego na Politechnice Śląskiej w Gliwicach. Natomiast tytuł naukowy profesora – decyzją Prezydenta RP – w 2002 roku.

Praktycznie całe swoje życie zawodowe związany był z Politechniką Opolską, gdzie pełnił szereg funkcji organizacyjnych jak: prodziekan ds. nauki Wydziału Elektrotechniki i Automatyki w latach 1993-1996 oraz 1999-2002, jak również dziekan tegoż wydziału w latach 2002-2005. Przez wiele lat był członkiem Senatu Politechniki Opolskiej i członkiem kilku komisji senackich.

Swoją intensywną pracą przyczyniał się do rozwoju zarówno całej uczelni jak i Wydziału Elektrotechniki Automatyki i Informatyki. Najważniejszym osiągnięciem Profesora podczas kadencji dziekańskiej było uzyskanie przez wydział w 2004 roku uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie elektrotechnika. Było to pierwsze uprawnienie do nadawania takiego stopnia naukowego, które uzyskano w Politechnice Opolskiej.

Profesor kierował także przygotowaniem wniosku o nadawanie stopnia doktora w dyscyplinie automatyka i robotyka. Również i ten wniosek uzyskał pozytywną akceptację Centralnej Komisji. Brał również udział w organizacji i kierowaniu studiami doktoranckimi.

Profesor Józef Kędzia prowadził wszystkie rodzaje zajęć dydaktycznych na kierunku elektrotechnika oraz elektronika i telekomunikacja. Wykładał: technikę wysokich napięć, materiałoznawstwo elektryczne, metrologię wysokonapięciową, diagnostykę układów izolacyjnych, kompatybilność elektromagnetyczną, zakłócenia w układach elektroenergetycznych. Prowadził zajęcia na wszystkich stopniach studiów stacjonarnych i niestacjonarnych. Był promotorem około 300 prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich. Opracował założenia projektowe i brał udział w budowie laboratoriów potrzebnych do realizacji procesu dydaktycznego, w szczególności: brał udział w budowie laboratorium z Materiałoznawstwa Elektrycznego w filii Politechniki Wrocławskiej w Legnicy; opracował założenia projektowe i sprawował nadzór nad budową laboratorium z Techniki Wysokich Napięć w Politechnice Opolskiej, opracował założenia projektowe i brał udział w budowie laboratorium Materiałoznawstwa Elektrycznego w Politechnice Opolskiej; opracował założenia projektowe i uruchomił laboratorium Diagnostyki Układów Izolacyjnych. Przez wiele lat kierował pracą tych laboratoriów.

W pracy naukowej Profesor Józef Kędzia skupiał się nad zagadnieniami towarzyszącymi procesom starzeniowym w dielektrykach i metodami ich diagnostyki. Z pośród wielu kwestii najwięcej czasu poświęcił wieloczynnikowej analizie zagrożeń wywołanych elektryzacją sta-

tyczną cieczy dielektrycznych na bezawaryjną pracę transformatorów elektroenergetycznych. W tym zakresie opracował układ z wirującą tarczą, rekomendowany później przez CIGRE do standaryzacji tego typu pomiarów.

Profesor był mentorem naukowym dla wielu osób, dzisiejszych profesorów tytularnych i profesorów uczelni. Cieszył się dużym uznaniem w świecie nauki w kraju, jak również za granicą, np. w latach 1977-1993 przebywał okresowo na studiach naukowych w Uniwersytecie Technicznym w Eindhoven w Holandii.

Profesor był recenzentem dorobku naukowego szeregu doktoratów, monografii habilitacyjnych, książek profesorskich oraz wniosków o uzyskanie tytułu profesora oraz stopnia doktora habilitowanego.

W trakcie swojej kariery naukowej wypromował czterech doktorów, z czego pierwszy doktorat na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki w roku 2000, niemalże zaraz po uzyskaniu przez Wydział uprawnień. Był autorem łącznie 12 książek/monografii/skryptów, ponad 130 artykułów i referatów, 8 patentów.

Profesor był aktywnym członkiem prestiżowych instytucji, korporacji i organizacji naukowych jak: *PTETiS*, *Polski Komitet Materiałów Elektrotechnicznych SEP*, *Sekcja Elektrotechnologii Komitetu Elektrotechniki PAN*, był również członkiem-seniorem *Dielectrics and Electrical Insulation Society of the Electrical Engineering*. Profesor był wielokrotnie nagradzany za swoją pracę naukową, w tym prestiżowymi państwowymi odznaczeniami jak *Złoty Krzyż Zasługi* czy *Medal Komisji Edukacji Narodowej*, ministerialnymi nagrodami jak indywidualna *III-go stopnia MNSzWiT*, zespołowa *III-go stopnia MNSzWiT* oraz nagroda *Ministra Przemysłu i Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń*.

Dał się poznać jako osoba życzliwa, zawsze służąca pomocą koleżankom i kolegom w pracy, jak również niezliczonej rzeszy studentów i dyplomantów.

Ostatnie pożegnanie odbędzie się w czwartek, 3 sierpnia o godz. 10.00 w Kościele Parafialnym w Giżycach koło Grabowa nad Prosną, rodzinnej miejscowości Pana Profesora.